

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 955. Quo die & tempore consecrari possit Ecclesia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

nis, nisi tamen ab hoc Episcopus alienus habeat licentiam Arg. c. 2. h. t. & si id fecerit, consecratio quidem ab eo facta est valida, peccat tamen & puniendus cessatione per annum unum à missarum celebratione Abb. in cit. c. n. 2. Wiestn. h. t. n. 8. juxta c. Episcopus. caus. 7. q. 1. uti & ipso jure suspensus ab exercitio pontificalium ex Decreto Trid. sess. 6. c. 5. de reform.

2. Resp. Secundò: Sed neque ab Episcopo alteri non Episcopo delegari seu committi potest ea potestas consecrandi; cum non sit potestas jurisdictionis, sed Ordinis Episcopalis c. aqua. 9. h. t. Sylv. v. consecratio 2. q. 1. Azor. p. 2. l. 9. c. 4. q. 1. Pirh. h. t. n. 1. eum communi, adeoque nec suo Vicario generali. ut Delb. de immunit. Eccl. c. 2. du. 2. f. 10. n. 2. citatis S. Antonin. Sylv. Henric. nisi is fortè esset Episcopus aliquis titularis. Potest tamen papa non tantum tali Vicario non Episcopo, aliive simplici sacerdoti, sed & Episcopo nondum consecrato, quin & necdum sacerdoti ex plenitudine suae potestatis committere hanc potestatem consecrandi, etsi ea sit ordinis, cuius ordinarius Minister est Episcopus, ita Avita de censur. p. 5. d. 7. du. 4. Sayr. l. 5. c. 16. n. 31. Henric. l. 9. c. 27. n. 6. Filliuc. Tom. 2. Tr. 1. c. 4. num. 118. & alii, quos citat & sequitur Delb. l. c. n. 4. & seq. qui etiam n. 8. addit, sibi non placere sententiam Sylvii in 3. p. q. 83. a. 3. Sa. V. Ecclesian. 20. Victoris & aliorum docentium, quòd si Ecclesia prius consecrata egeat reconciliatione, Episcopus hanc reconciliationem committere possit simplici sacerdoti. Quòd multò magis dicendum de Ecclesia quae primam consecrationem per execrationem amisit, adeoque necessaria est nova consecratio non sufficiente reconciliatione.

3. Resp. Tertio: Neque jure communi competit benedictio Ecclesiarum non Episcopis. Bene tamen ex privilegio speciali Papae concessio per Leonem X. superioribus Fratrum minorum puta Generalibus, Provincialibus, Custodibus, Guardianis, legato per barbos. cit. alleg. 27. n. 44. Pellizar. Tom. 2. Tr. 8. c. 5. n. 67. Rodriq. Tom. 1. qq. regul. q. 9. a. 2. Mirand. in man. Pralat. Tom. 2. q. 39. a. 1. concl. 3. Et sic etiam competente aliis regularibus communicantibus in eorum privilegiis. Henric. cit. n. 6. lit. D. Laym. l. c. n. 12. Dian. p. 4. tr. 4. resol. 91. Reiffenst. h. t. n. 9. Delb. l. c. n. 10. citatis pluribus aliis, pro ut ipsum constat ex compend. privileg. Societatis V. Ecclesia §. 2. ut nimirum Ecclesias & oratoria cæmisteria sui Ordinis, ubi polluta, reconciliare possint aqua ab Episcopo vel etiam suis praelatis benedicta, ut Delb. citatque ab eo. Quin & solenniter benedicere Ecclesias easdem nunquam adhuc consecratas, & deputare ad peragenda in iis divina donec consecrentur, ut expressè Reiffenst. l. c. limitat nihilominus hoc Leonis privilegium quò ad primum Delb. n. 11. & seq. ad casus ubi Episcopus defunctus aut depositus, vel renuntiavit aut etiam quocunque modo absens seu distans est ad duas dietas (quae qualiter computandæ, non conveniunt AA. ut videre est apud eundem à n. 12.) ab Ecclesia reconcilianda, quamvis hæc ipsa limitatio non ad ipsam reconciliationem, sed quò ad aquam benedicendam à superioribus regularibus restringenda videtur, pro ut colligitur ex compend. privileg. Societ. l. c. dum ibi dicitur; præsertim in locis remotis, ubi Episcopum aquam benedicentem per duas dietas adire non possunt, quò ad alterum verò, sive quòd solenniter Ecclesias non consecratas solenniter benedicere possint ad casum, dum Episcopi id facere nolunt vel negligunt.

4. Resp. Quarto: De cætero si Ecclesia, quae solum benedicta vel autoritate Episcopi ad divina officia deputata est, violetur, posse eam à simplice sacerdote, etiam regulari, & citra privilegium, quin & citra necessitatem petendi licentiam ab Episcopo, reconciliari ut probatur ex c. si Ecclesia. de consecrat. Eccles. (quamvis decens & consulum eam peteret ab Episcopo ejusve Vicario, qui etiam, ut cum communi D. Thom. Sotus, Henric. Avila, Suar. de Lug. citati à Delb. l. c. n. 20. & 21. ob necessitatem aliquam dispensare possunt, ut in Ecclesia polluta celebrari queat) tradunt Abb. in cit. c. si Ecclesia num. 3. Nav. l. 3. conf. 1. de consecrat. Eccles. Avila l. c. du. 3. Tamb. de jur. Abb. Tom. 1. D. 23. q. 10. n. 11. Barbof. de potest. Episc. p. 2. alleg. 28. n. 17. Dian. p. 4. tr. 4. resol. 91. de Lugo & alii, quos citat & sequitur Delb. l. c. n. 17. qui etiam n. 22. & 23. ait, tantam esse posse necessitatem, ut, si non sit aditus ad Ordinarium, possit in illa Ecclesia polluta, antequam reconcilietur, celebrari. v. g. si in die festo populus non haberet aliam Ecclesiam, in qua missam audiret.

Quest. 955. Quo die & tempore consecrari possit Ecclesia.

Resp. Quamvis Ecclesie rita solenni consecrari non soleant, nisi die dominico aut festo, id tamen de jure necessè non est, sed potest consecrari quocunque die feriato. ita juxta c. 2. h. t. & Pontif. Rom. tit. de benedict. & consecrat. Eccl. Extra tempus tamen interdicti Ecclesiastici. Sylv. V. consecratio. 2. q. 2. Azor. p. 2. l. 9. c. 4. q. 3. & Gl. de off. Episc. c. 28. n. 2. Pirh. h. t. n. 2. Wiestn. n. 13. Barbof. cit. alleg. 27. n. 2. & in cit. c. 2. n. 4. fieri tamen debet sub sacrificio missæ (quod vel ipse Episcopus consecrator, vel alius illo consecrante, celebrat. Gonz. in cit. c. 2. num. 2. Wiestn. l. c.) quamvis hoc ipsum non sit de valore consecrationis, sed solum de præcepto & consuetudine can. omnes. & can. de fabrica. dist. 1. de consecrat. Pirh. n. 3.

Quest. 956. Quid sit de Altaris consecratione?

1. Resp. Primo: prænotandum, altare aliud esse fixum, aliud mobile. Fixum seu stabile illud est, dum tota mensa superior lapidea, super qua sacrificium celebratur, alicui basi ex uno saxo vel pluribus lateribus coctis calce aliove modo stabiliter affigitur, ita ut superior mensa & inferior basis simul componant universum altare, ipsa conjuncturâ principaliter constituyente altaris fixi substantiam. ita ferè Barbof. in c. 1. h. t. n. 2. Unde etiam, ut Idem, ex citato à se Suar. Tom. 3. d. 81. a. 3. f. 5. Lit. D. Si totum altare, nimirum superior mensa simul cum structura ei basi citra utriusque disjunctionem moveretur loco, & alio transferretur, non execrabitur, aut locum habebit dispositio textus cit. c. 1. aliorumque similium; non tamen etiam execrandum separatione superioris mensæ à basi, quando mensa illius prius consecrata imponitur dein structura inferiori seu basi, docet Tabiena. v. altare. §. 5. quod ipsum sibi non displicere ait Castrop. loc. mox. citando. n. 9. propendente in item Suar. nisi ex ea fractura fragmentum illud notabilem deformitatem contrahat, de quo paulò post. Altare mobile seu portabile (unde & dictum Viaticum in c. ult. de privil. in 6.) est parvus lapis cum foramine; cui includantur reliquiae sacrae supposito sigillo, etiam solum amovibiliter impositus tabula lignea,